

att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den. Sådan lagstiftning måste emellertid vara förenlig med de allmänna rättsprinciper som utgör en del av gemenskapernas rättsordning, bland annat principerna om rättsäkerhet och proportionalitet.

- 2) Artikel 22.8 i sjätte direktivet 77/388, i dess lydelse enligt direktiven 2000/65 och 2001/15, skall tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning såsom den som är aktuell i målet vid den nationella domstolen, enligt vilken en skattskyldig som har tillhandahållits varor eller tjänster och som visste, eller hade skäligen anledning att misstänka, att hela eller en del av den ingående mervärdesskatten för tillhandahållandet av varorna eller tjänsterna, eller för tidigare eller senare tillhandahållanden av varorna eller tjänsterna, inte skulle komma att betalas kan åläggas solidariskt betalningsansvar för nämnda skatt tillsammans med den person som är betalningsskyldig för den. Den skall vidare tolkas så, att den inte ger en medlemsstat rätt att anta lagstiftning enligt vilken en skattskyldig kan åläggas att ställa säkerhet för betalningen av sådan mervärdesskatt som en annan skattskyldig person till vilken den skattskyldige tillhandahåller eller genom vilken denne tillhandahålls nämnda varor eller tjänster är eller kan bli betalningsskyldig för.

Bestämmelsen utgör däremot inte hinder för nationell lagstiftning enligt vilken varje person som är solidariskt ansvarig för betalning av mervärdesskatt enligt en nationell bestämmelse som har antagits med stöd av artikel 21.3 i sjätte direktivet 77/388 åläggs att ställa säkerhet för inbetalning av mervärdesskatt.

(¹) EUT C 273, 6.11.2004.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 11 maj 2006 – The Sunrider Corp. mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller)

(Mål C-416/04 P) (¹)

(Överklagande — Gemenskapsvarumärke — Artiklarna 8.1 b, 15.3, 43.2 och 43.3 i förordning (EG) nr 40/94 — Risk för förväxling — Ansökan om registrering som gemenskapsvarumärke av ordmärket VITAFRUIT — Invändning från innehavaren av det nationella ordmärket VITAFRUT — Verkligt bruk av det äldre varumärket — Bevis på medgivande av innehavaren av det äldre varumärket — Varuslagslikhet)

(2006/C 165/13)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Sunrider Corp. (ombud: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (ombud: S. Laitinen och A. Folliard-Monguiral, agents)

Saken

Överklagande av den dom som meddelades av förstainstansrätten (andra avdelningen) den 8 juli 2004 i mål T-203/02, Sunrider mot harmoniseringsbyrån, genom vilken förstainstansrätten ogillade den talan genom vilken den som ansökt om att ordmärket VITAFRUIT skulle registreras för varor som ingår i klasserna 5, 29 och 32 hade yrkat ogiltigförklaring av det beslut som fattats av första överklagandenämnden vid Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (harmoniseringsbyrån) den 8 april 2002 (ärenden R 1046/2000-1), som innebar avslag på överklagandet av invändningsenhetens beslut genom vilket ansökan om registrering av nämnda varumärke delvis avsågs för vissa varor som ingår i klasserna 30 och 32 i det invändningsförfarande som hade inletts av innehavaren av det nationella ordmärket VITAFRUT

Domslut

- 1) Överklagandet lämnas utan bifall.
- 2) The Sunrider Corp. skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 300, 4.12.2004.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 4 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Bundesgerichtshof (Tyskland)) – Massachusetts Institute of Technology

(Mål C-431/04) (¹)

(Patenträtt — Läkemedel — Förordning (EEG) nr 1768/92 — Tilläggsskydd för läkemedel — Begreppet "kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel")

(2006/C 165/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof (Tyskland)

Part i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Massachusetts Institute of Technology

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Bundesgerichtshof – Tolkning av artikel 1 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel (EGT L 182, s. 1; svensk specialutgåva, område 13, volym 23, s. 78) – Begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel” – Läkemedel sammansatt av ett verksamt ämne och en bärsubstans, vilket är den form som det verksamma ämnet måste administreras i för att inte ha toxisk verkan

Domslut

Artikel 1 b i rådets förordning (EEG) nr 1768/92 av den 18 juni 1992 om införande av tilläggsskydd för läkemedel, i dess lydelse enligt akten om villkoren för Republiken Österrikes, Republiken Finlands och Konungariket Sveriges anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och om anpassning av fördragen, skall tolkas så att begreppet ”kombinationen av aktiva ingredienser i ett läkemedel” inte innefattar en kombination av två ämnen, varav endast det ena har någon egen medicinsk verkan och det andra möjliggör en läkemedelsform som krävs för att det försträdda ämnet skall vara medicinskt verksamt avseende samma indikation.

(¹) EUT C 300, 4.12.2004.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 18 maj 2006 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)) – Magpar VI BV mot Staatssecretaris van Financiën

(Mål C-509/04) (¹)

(Indirekta skatter på kapitalanskaffning — Direktiv 69/335/EEG — Artikel 7.1 b och ba — Skatt på kapitaltillskott — Undantag — Villkor — Behålla förvärvade andelar under fem år)

(2006/C 165/15)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Magpar VI BV

Motpart: Staatssecretaris van Financiën

Saken

Begäran om förhandsavgörande – Hoge Raad der Nederlanden – Tolkning av artikel 7.1 b och ba i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning (EGT L 249, s. 25), införd genom rådets direktiv 73/79/EEG av den 9 april 1973 om ändring av tillämpningsområdet för den reducerade skatt på kapitaltillskott som föreskrivs i artikel 7.1 b i direktivet om indirekta skatter på kapitalanskaffning beträffande vissa omstruktureringar av bolag (EGT L 103, s. 13) – Andelar i ett företag som efter en fusion inte längre innehas av ett annat företag – Femårsfrist – Begreppet avyttring av andelar

Domslut

1) Artikel 7.1 b och ba i rådets direktiv 69/335/EEG av den 17 juli 1969 om indirekta skatter på kapitalanskaffning, i dess lydelse enligt rådets direktiv 73/79/EEG av den 9 april 1973 och rådets direktiv 85/303/EEG av den 10 juni 1985 skall tolkas så, att om en kapitalassociation inom fem år från ett förvärv av andelar i en andra kapitalassociation vid en fusion i utbyte mot aktier som är undantagna från skatt på kapitaltillskott upphör att inneha dessa andelar på grund av att den andra kapitalassociationen fusionerats med en tredje kapitalassociation och därmed upphört att existera, skall villkoret enligt punkt ba i den ovannämnda bestämmelsen, nämligen att de ursprungligen förvärvade andelarna behålls under fem år, inte övergå på de andelar i den tredje kapitalassociationen som innehas av den första kapitalassociationen.

2) Den omständigheten att det i artikel 7.1 ba andra stycket andra meningen i direktiv 69/335, i dess lydelse enligt direktiven 73/79 och 85/303, hänvisas till en ”överlåtelse” av andelar som innehas till följd av en transaktion som undantagits från skatt på kapitaltillskott är inte relevant för svaret på den första frågan.

(¹) EUT C 31, 05.02.2005.